

Po konfiskaci opravené vydání.

tramp

č. 40
kč 1

NÁVRAT DELEGACE Z SSSR.

CELOSTÁTNÍ SLEZINA

Jdeme ze sleziny.

Slezina zasedá.

Zápasy na sport. večeru v „Jezerce“.

Kamarádi ze Song-Boys zpívali v „Jezerce“.

Kamarádi jdou ze sleziny.

Jde čundrající se osada pražskými ulicemi. Jdou už čtyři dny — až z Ostravy — pěšky. Spěchají na slezinu, aby se setkali s kamarády ještě vzdálenějšími — z Užhorodu, Bratislavy a Opavy, — aby si stiskli ruce s kluky ze severu, Brna a Plzně.

Tramská slezina. To není oficiální paráda, nejsou to ankety a slavnostní holdy — primátor ani oficiální Praha nechce znát ty chlapce a děvčata, kteří sem vtrhli, aby rokovali o své další cestě, po které již nepůjdou sami, ale tisíce kamarádů, stejně ohrožených ve své ztenčované svobodě.

4000 delegátů — smělých a bojovných kluků — je na slezině. Rychle přehlízíme svou práci — vracíme se. Vyrůstá bojovná minulost hnutí — vzpomínky naplňují mysl všech — roste odvaha a vůle k jednotě — která nás několikrát zachránila — Vinohrady — 15.000 vzdorujících hlav, jež poznaly své kamarády.

Slezina znovu mluví: „Zůstaneme věrní dělnické třídě. Společně s ní budeme bojovat za naše tramské požadavky a se všemi kamarády jistě zvítězíme.“

Slova co mění ve skutek.

Jeden z kamarádů zhodnotil význam sleziny: Stala se, kamarádi, veliká věc. Slezina dala základ k pevnému sjednocení.

Kamarádi, nesmíme zůstatí při slovech!

V nejbližších dnech bude dán základ k volné tramské organizaci, jež nám zajistí výhody, pro něž mnoho kamarádů chodilo do pad'ourských organizací. Informace v redakci „Trampa“.

nastupujeme

Celostátní slezina je důležitým mezníkem ve vývoji našeho hnutí. Na 400 delegátů ze všech koutů republiky přišlo, aby, zastupující tisíce chlapců a děvčát v osadách a klubech, spojili trampské hnutí v jeden mocný proud, který by svou dravostí a vášnivým odporem prolomil hráze, jež dnes padouří se všech stran stávi proti mocně se rozvíjejícímu trampingu.

Oba dny, sobotní vinohradský projev i nedělní pracovní slezina, byly projevem bojovné vůle všech trampů, bránili se proti všem a navzdory všemu, čím padouří usilují podlomiti svobodný let mládeže.

Již vinohradský projev, zahájený pozdravy delegátů, zdravících slezinu za kamarády ze Slovenska, Podkarpatské Rusi, z černé Osiravy, Brna, Kladna i severu, vyzněl pro jednotu a soustředění sil. — Ústy kamarádů Hřacha, Jirky a Termuse vyslovili se trampové, dosud roztržštění, pro sjednocení. A večerní sportovní a kulturní večer v „Jezerce“ ukazoval již naše kamarády při společné práci, jež dokumentovala vyspělost našeho hnutí.

Hlavní zájem poutal se k nedělnímu rokování v „Bezovce“. Zde na základě programové zahajovací řeči rozvinula se všestranná debata, ve které jednotliví řečníci hodnotili dosavadní postup trampů a rýsovali další cestu, po níž se chceme dáti na vítězný pochod k volnosti.

Všichni řečníci byli si vědomi vážnosti a těžkosti našich dnů. Byli to kluci z fabrik, šachet, kanceláří, škol — a mezi nimi velká většina nezaměstnaných. Z jejich projevů jsme cítili, že bída a hlad dusí smích v jejich hrdech, že na osadách je to už dnes silně cítit, že není peněz, že není ale ani naděje na lepší budoucnost.

A k tomu ještě zavedení předvojenské výchovy. Proto jednání sleziny točilo se hlavně kolem otázky boje proti předvojenské výchově a za lepší život.

A tohle nebezpečí dalšího zmilitarisování mládeže a odpor proti hladové zimě to byl, který vyvolával tu pevnou vůli k jednotě, jež by byla vyjádřena jednotnou organizací s jednotným vedením a jednotným tiskem. Jeden hlas zněl slezinou: Sjednotme se, soustředme síly, abychom si ve společném boji se všemi, kdo jdou s námi, kdo bojují za svobodu a chléb, dobyli lepší život.“

A když kamarád z Kladna rozebral předlohu zákona o předvojenské výchově, bylo všem jasno, že tento útok odrazí jediné pevná, bojovná organizace.

Proto byl zvolen společný trampský výbor, jehož jádro tvoří 12 pražských kamarádů, jejichž úkolem bude vésti široké trampské hnutí cestou, jež je jasně dána našimi zásadami, našimi požadavky a bojem proti předvojenské výchově. Užší výbor má předložit také zpracovaný návrh na Trampský svaz, který by učinil konec dosavadní organizační roztržštěnosti a byl zárukou úspěšného rozvoje našeho hnutí.

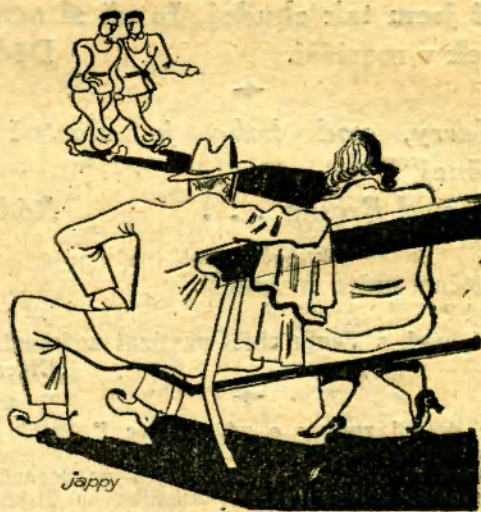
To bude hlavním úkolem dnes: rozšířte naše rady; zakládejte další osady a kluby!

Seznamte kamarády, kteří dosud vyčkávali, nezúčastňující se našich akcí, jak dopadne slezina, s usneseními sleziny, vnesť náš manifest mezi kluky a holky!

Svolávejte potlachy a schůze a veřejné projevy — ukažte kamarádům na nebezpečí předvojenské výchovy, jděte do boje za své spravedlivé požadavky s těmi, kdo bojují za svobodu i šťastnější budoucnost!

Pište do jediného časopisu trampů — a rozšiřujte jej všude, na osadách, venku i ve městě.

Soustřeďte síly, spojte se v jeden mocný proud — buďte pamětliví, že jen bojem dosáhnete svých požadavků, že jen bojem zachráníme svobodný tramping!

— Same, ty prej seš nábožensky založeněj?

— To bych řek, mě měla mutr s jedním knězem.
Bod'a.

Jerry sh.:

kamarád všech trampů

Čekávám často v chatě dlouho do noci, než přijdete, nemyslí si však, že bývám sama. Někdo je se mnou, někdo, koho znáš tak dobře jako já, někdo, koho znají a milují trampové na celém světě, od Kalifornie až po Sachalin, od Grónska až po Ohňovou zemi. Jediný kamarád trampů, nejvšelejší kamarád!

Když tak s úctou bezmála posvátnou a jistojistě pohanskou dívám se, jak vesele šlehá, a naslouchám, jak si divoce hučí zvláštní, mně dobře srozumitelnou písničku, necítím, že jsem na kolik mil sama v lese. Ostatně, vždyť ani na to nemám kdy mysliti. To bych nesměla býti sama s ohněm, jež je ustavičně třeba hlídati jako nerozumné dítě, s ohněm, jenž je horší než náranec než lidé. Mám ho ráda, protože je tak věčně hladový, mám ho ráda pro jeho divoké písničky, mám ho ráda pro světlou a žhavou jeho pocelů. A pak ještě pro něco jiného!

Nevím, kamarádi, co zpívají plameny ve vašich ohništích. Snad ani vy to nevíte, kdoví, sedáte-li také někdy s hlavou v dlaních a nasloucháte-li tomu, co vám předzpěvuje. Ale nevádí, jednou to prece jen můžete zkusiti. A kdybyste mu snad ani pak neporozuměli, prozradím vám, co zpívá oheň v naší chajdě. Je to melodie, jejíž obsah se nedá lehce vyjádřiti slovy, avšak jednu myšlenku prece jen jsem nalezla zachycenu v Blokových „Dvanácti“, i s tím živelným, ohnivým tempem. Tady ji máte:

My na žalost buržujům všem, buržujům všem
světový požár rozdujem,
světový požár, požár náš
a Ty nám, Pane, požehnáš! — — —

— Strážníci sou vopatrný. Voni bez gummy nedaj ani ránu.
Bod'a.

Ve středu 9. prosince všichni na VELKÝ POTLACH v modrém sále na Smíchově

— Už jsem tak chudej, že už si nemůžu dát flek v mariáši. **Děda.**

— *Ferry, vod koho je vlastně ten „Raněnej“?*

— *Asi vod Braina . . .* **Bód'a.**

— Slečno, pučte mi špagát.

— ?!?

— Já bych s Váma chtěl navázat známost. „Čtverec.“

Podle úřední zprávy o události ve Frývaldově byl jeden četník raněn kamenem do břicha.

Jak se nám podařilo zjistit, stalo se poranění tím způsobem, že kámen proletěl knoflíkovou dírkou polního pláště na vaňrok, odtud sklouzl po široké přesečce řemenu do části kalhot lidově zvané poklopem, načež se odrazil od nitěného knoflíku a dříve než mohl poraněný uskočiti, byla mu výše uvedeným kamenem namolena kost v krajině břišní.

Kámen byl při pitvě nalezen jako corpus delicti v holine napadeného. **Bak.**

— **Baťa popírá absolutní pravdu. Prý je jen 99 proc. pravdy na všem.** **Bód'a.**

— Proč flučete svýho syna, pane Paďour?

— Ale, pacholci, hráli si na ministry a kluk mi ukrad pětku z portmontky. **Karva**

— **Skot se žení jen tehdy, když přijde o obě ruce.** **Bod'a**

— **Růká se hvězda -- souhvězdí. Jmenují mi podobně slovo.**
— **Ale jo -- ložnice -- souložnice.** **Ažin.**

franta šerif:

poslední povídka poddůstojníka literáta

Bouře letěla s moře tmavého jako noc, s níž splývalo, zvedala vlny až odkudsi ze dna, řvala a syčela. Když pak narazily ve svém úprku na vlnolam přístavu, zhroutila se jako zuřící opilec, uhozený do týla gumovým obuškem. Pak se však přenesla přes překážku jako zpomalený obraz běžce na plátně biografu, uvědomila si své vítězství a rozeběhla se takovou silou proti nábreží, že zaháněla proudy vod až daleko do ulic, kde však již neměly síly rozbíjet a vracely se přitisknuty k zemi jako kopnutý pes.

Hnala je zpět marně a vztekle. Házela jimi a rvala je, zvedala do výše a natahovala jako když trhá těsto z díže. Rozcupovala je na prach a vrhala je proti líjaku, který byl tak stejnoměrný ve svém pádu z temna, jako by nikdy neměl přestat.

Kus plechu na železné tyči vystrčené do ulice dělal zoufalé pokusy o uvolnění, kýval se a zvedal až do obrácené polohy skřípaje rezavými poutky. Pod ním byly dveře, nad nimiž se dírou tlačil proud čoudu, zápachu, chechtotu a chvástání opilců.

Posádka parníku, kotvícího v přístavě tohoto bezútešného černomořského hnízda, vzpomínala na Oděsu, na světla a na život, na ženy a milenky a zčásti pila již třetí den v této díře.

U stolu v rohu, odloučení od starších, seděli mladí, jejich hrdla již ochraptěla od řevu a prsty ztuhlé nemohly běhati po klávesách harmoniky.

V rohu zdi, na jakémsi čestném místě, seděl Literát, ožralý do němoty. Mluvil sice, ale to mluvil zpitý mladý muž, jenž úplně zapomněl mluvit navcvičeným hlubokým hlasem, drže krátkou dýmku v pravém koutku úst. Jeho posluchači, dívající se na něho s úctou, byli v podobném stavu a proto nepozorovali tu změnu, která se stala s mladým poddůstojníkem, jemuž se přezdívalo Literát.

Ze škol, odkud utekl, zachoval si smysl pro učený způsob vyjadřování. Talent jeho však se drobil a ubíjel jeho těkáním a snahou, býti znám co nejvíce. Psal povídky, jež byly otiskovány v závodních či skupinových časopisech, jeho povídky byly však směsí Balzaca, Londona a Gorkiho, jeho básně opěvovaly flašku nebo kapavku podle toho, co autor předtím přečetl nebo prožil.

Nebyl stár, a kdyby byl dospělý v době, kdy revoluce potřebovala každé pravice, jistě by se stal jedním kamenem ve zdi státu dělníků, ale je také jisto, že v této době by již přišli dělníci, kteří v Rusku dávno odstranili měkké kameny, které jsou směsí socialismu, Balzaca, kapavky a flašky, a nahradili by je tvrdším materiálem.

Literát byl ožralý do němoty, a v rohu mluvilo tělo mladého muže, jenž odložil masku, a posluchači, kteří z poloviny nerozuměli mu ani slova, radostně povykovali, když jim slíbil, vyprávěti něco o ženské.

„Nikdy, chlapci, se po mně neopičte, jako jsem to dělal já, každý den po někom jiném. Co jsem udělal cenného — nic. Mám v hlavě cennější věci nežli to, co jste ode mě četli, a je to moje. Ale já byl vždy lenoch a slaboch. Nežli bych prorazil svoji práci, radši jsem kradl myšlenky jiným a věšel na ně třídní praporky. Vzal jsem si ze všeho jenom to, co se mi hodilo a nic jsem nikdy nechtěl platit, jako dělník, který křičí o řádný příděl, chce všechny výhody a je nadšen vládou dělníků tak dlouho, dokud mu neřekli dělej!

Tady v tomhle hnízdě jsem měl děvče. Bylo jí už hodně přes dvacet a byla to panna. Jsou takové ženy, jež mají do krve a morku natlučené povídání starých babiček. Měla mě ráda, jak jsme se poznali a viděli jsme se dvakrát za rok, když jsem se dostal sem s lodí. Za rok jsem ji zbavil panenství a ona vždy čekala, až já přijedu. Říkala mně, abych dělal, co sám chci, ale ona že mně bude věrná. Nebyla ošklivá a měla jistě hodně těch, kdo by jí rádi prokázali stejnou službu jako já. Nepsali jsme si nikdy a ona přece na mne vždy čekala, ptala se v přístavu a těšila se na mne. Naznačil jsem jí, že nemá vzdělání a ona slíbila mně, že si ho sama opatří.

Pracovala v továrně a navštěvovala dělnickou školu, vzdělávala se a já pozoroval, když jsem tu byl předposledně, že u ní zmizela již ta zbožná úcta, s níž četla moje básně.

Ptal jsem se, zda už poznala jiného muže. Řekla, že ne, ale klidně mně vyprávěla o tom, jak jí tělo nedá mnohdy spát, že chce však míti vždy jenom jednoho muže. A pak mně řekla, abych se naučil více myslet. Byla vlastně mojí ženou šest let a za tu dobu jsme ztrávili dva nebo tři dny po procházkách, to bylo na začátku, a pak asi deset nocí v hotelu.

Naposledy jsem s ní byl před půl rokem a to jsme se dost pohněvali. Byla nějak přemoudřelá, nebyla už tou holíčkou, která cenila svoje panenství jako nevim co a obětovala ho básníkovi, který z toho celkem nic neměl, protože byla děsně nemotorná. Byla to vzdělaná žena, a já se před ní cítil tak trochu maličký. Řekla mi, že také píše, a že přednáší již sama na škole mladých průkopníků.

Předevčím jsem šel k ní opět a našel jsem ji po dlouhém hledání. Je vdaná a představila mně svého muže, takového hromotluka, montéra nebo inženýra, jenž se vesele smál a poklepal mně na rameno. Ani se mě na nic neptala a byl jsem jí patrně dokonale lhostejným.

Ano, jsou takové ženské a měla pravdu, a já proto dnes chlastám. Nikdy jsem nic nechtěl platit, ale dnes zaplatím vše najednou.“

A pak doopravdy zaplatil sklepníkovi a opustil opilce, kteří toho ani nepozorovali. Vyšel ven a dal se ulicí směrem k molu, kde ječelo moře a kam vstoupit značilo pokus sebevraždy. Hučel si cosi pro sebe a nežli se ztratil ve tmě, zastavil se a vytáhl z kapsy pistolí, jejíž pojistku uvolnil.

Pak vrávoral dále stejným směrem.

Naděždíčko, už nám zase zranili
třináct čemíků,

— Hele, jak si to představuješ, říkat veřejně, že sem blbec.

— Já nevěděl, že chceš, aby to zůstalo tajemstvím! Dandy

— To sou kecy, že v Národ. divadle je moc schodů. Tam je přece jen jeden velkej schodek. Bod'a.

Navštívte nově zřízený tramp. závod kamarádek

Jandové a Branyšové

v DEJVICÍCH, Na hutích č. 3 n. — Vlastnoručně Vás obslouží „Pastor“. Blíže nádraží Bruska, trať elektr. dráhy č. 7, 11, 20, 23, autobusová trať „K“ v blízkosti.

Lyže — kabáty — sportovní obíeky — Sáně — brusle — sweatry — košile — tepláky — lumberjacky — čepice — klobouky — chlebníky — torny — vaříče — kanadky a sportovní obuv vůbec — viajky — veškeré sportovní nářadí — lyže již od Kč 60.—, dětské od Kč 35.—. Vyžádejte si podrobné ceníky.

Otevřeno od 16. listopadu 1931.
Tramping Service.

Lyže, vázání, hole, boty

a vše pro zimní sport dodá Vám

„ESSO“ Fr. Svoboda, Vinohrady
Legerova 84.

vasil:

cesta na východ

Zimní noc. Sněží. Temné obrysy garnisonu.

Kmitnutím okamžiku proletělo pět šedých stínů, pět dopadů ztlumila země. Černá díra zavřela se v sněhové stěně. Pět parů noh v šileném úprku prchá obilnou nocí. Kdesi daleko na východě jihu i západě hoří valka. Zde vládne dech a hrůza posádkové věznice, daleko jako bacíl moru rozlézá se krajem. Patero lidí, kterým okamžik zaplála šťastná hvězda, protrhlo mříže, prchá z dosahu. Člověku zakázali zabíjet náboženstvím, tomu člověku příkazem zabíjet zákonem. Zblblí ho, zmrazí, zavřeň za mříže. Systém. Rakousko. Absolutismus, moc, peníze. Děs — hrůza.

Pět lidí, hladových, plouží se lesem. Bloudí. Hledá cestu z toho začarovaného kruhu. Daleko za nimi zůstala pevnost. Matný ohlas polní trubky však i tady vrývá se v zjištěný sluch. Snad skutečnost — snad halucinace.

Noc pochodu. Nohy klesají, oči horečně hoří... Cesta se vleče jako přízrak hlemýždím krokem. Minuty prchají jako blesk, hodiny jako udery kulometu. Hlad lomcuje tělem, podraží nohy. Veliké fialové kruhy vyrůstají před očima na šedé zdi bližícího se usvitu. Vzadu smrti a odsouzení. Při nejmensím hlad, výprask, mříže.

Osud deserteru.

„Mam hlad,“ šeptne jeden.

„Mlč, jez, maš-li co,“ druhý.

„Krucifix, to je život,“ třetí. Hraz nebezpečí se promílila. Nejhorší zmizelo v dalce za těmi chuchvalci padajícího sněhu.

„Nemohu dal, hoši.“

„Musíš. Žadna pomoc. Kupředu!“ Vysoký, hubený, ramenatý Müller je napřed. „Někde se vyspíme.“

„Dva dny jsem nejed,“ první.

„Výprask nám dávali namísto chleba jako tobě. Pojď. Mlč. Někde se ukryjem. Odpočineš si.“

„Ty taky.“

„Ja taky.“

„Proč to všechno? Za koho?“

„Pro naši hloupost. Jsme berani. Stádo. Nic nezmužem.“

Klusali polem. Noc pochodu padla do minulosti. Sníh padal dale ve velkých vločkách. Ráno vstávalo, mrzuté jako exekutor. Stopy se plnily novými vločkami a vítr je prudce zametal.

Ze zrudlých tváří salala horečka, jím a smůh společně visí na šedých ruských pláštích. V šedivém ranu

vyrůstá v davu křovin a stromů velika oua masa sněhu, hromada slamy, stoh.

Záchrana. Útrpení se protáhne o den.

Člověk touží po životě. Nenavidí smrt. Vyhýbá se jí, utíká před ní.

Stoh — spása. Poslední energie vybičuje slabost a nervy. Pět mužů běže uokem zmrzlý slamený masív a zavrtává se jako sysel do nitra.

Jde to velmi spatně. Nenu síl. Kleje se. Hlad a únava klidí ovoce. —

„Tak ne, vole! Šikmo dolů, vpravo,“ zachroptí čistý hlas, cizí, hrubý, ale lidský. „Kamarád v oiač,“ proletí myslí hochům. Hned je tepleji. Víc lidí, víc naděje.

„Kdo jsi?“ ptá se pět vyschlých hrdel.

„Mlčte a lezte dolů, hoši. Není tu moc jisto,“ bručí neznámý.

Proražime zvolna do středu a z opatrnosti vrchními šichtami zacpeme vchody a upevníme. Den a svět se od nas daleko odřízne. Zmizí jako pohádková vidina. V blátě válí se dětství a život. Dole se setkáváme. Nejdříve nohy, pak celá těla.

Kupodivu je zde dost místa. Byli tu už před námi. Hotova jeskyně na dně a ve středu stohu. Prošli tu jiní, ktere rdousí valka. Kolik? Mnoho-li obětí prokleto vojnu a prošlo touto branou k svobodě?

„Hosi, i deka je tu,“ vrčí Vašek. „Kdo tu byl první?“

„Ty ne. Tvůj vynalez to není,“ bručí Müller a chrouní v slámě.

„Ohlaš to patentnímu úřadu po valce. Vydělaš těžký prachy,“ reje Vasíl. Poslední idva zmitají se mlčky hladem. Jako ohnivý had probíhá hlad vnitřnostmi. Pekače s masem, chléb, kava, bábovky jako nevyhladitelný film křepčí před zavřenými očima. Nevyslovitelná vůně šířila se kolem. Fantasie, horečka uspáva a krmí člověka vidinami. Štěstí i tíha snu.

Ticho. Rychlé oddechy plíe svědčí, že unava tvrdým spankem doléha na uprchlíky. Trhaný chrapot, neklid a tlumené výkřiky. I zde čas utíká po člancích řetězu dění.

Neznámý hlas kdesi v neviditelné výši tohoto světa sykne: „Klaci, ticho! Četníci jdou sem!“ Podezřele zachraští slama a neviditelné tělo dopadne do středu spících.

„Co je?“ Vzrušení a ječna otázka v pěti ústech.

„Četníci. Ticho!“

Dech umře neslyšitelný. Naproste ticho a klid leží pod slámou.

Ve vanici před stohem ozbrojený zakon hledá muže, kteří uprchli z otroctví a dosahu smrti. (Pokračování.)

Kanadky - Lyžařská obuv

PRODEJ SE ZARUKOU.

Skutečně prvotřídní má jedine

Hrádek, Praha II.,
Vojtěšská č. 7.

tramping znamená myslet.

— Co brečís, Bábíšto?
— Já jsem agítovul pro Národní
Obec Trampskou.

Na potlachu v Modrém sále 9. XII. 1931 vystoupí

DĚDINOVO KVARTETO

a jiné tramp. sbory.

Nové písne!

siki:

jarní večer

Bylo to v máji v parku a voněl bez. Hleděli si zasněně do očí a ona mluvila:

„... Tramping je krásny — oh, pane, věřte mi, není nic krásnějšího. Znáte to? Dovedete si představit tu nádhru? Motor auta hučí, před námi a za námi bílá silnice. Telegrafní tyče a kmeny stromu se kmitají okolo. Šedivý prach, zvířený naším autem, je pozlacen slunečním světlem. Mijíme vesnice, města, lesy... pak auto zatáčí se silnice a jedeme po tiché lesní cestě, která vede k řece. Je tam tak krásně, slunce svítí listím stromů a na hnědé cestě jsou zlaté skvrny. Vždycky si vzpomenu na zlatá prasátka, co se zjevují, když se postíme...“

Utrhla větvičku bezu, čichla si, dala mu také čichnout a povídala dál:

„U řeky máme chatu. Je to pěkná bouda, růžově natřená, takže je vidět už zdaleka, jak prosvitá mezi stromy. Okenice jsou natřeny bledě zeleně, dveře modře. Před chatou je zahrádka, plničká kvítí. Uprostřed stojí kamenná laň a trpaslík s červenou čepičkou, mezi keři jsou tyče s barevnými skleněnými koulemi, každá jiná. Když na to všechno svítí slunce, až vám zrak přechází. Před boudou je loučka a pár kroků od nás hájovna. Pan hajný nám teď boudu hlídá, protože jednou nějaký rošťák urazil kamenné laní hlavu a rozbil všechny skleněné koule, boudu počmáral křídou a do dveří vyřezal nožem nemravňý obrázek...“

Podívala se mu významně do očí a polkla slinu.

„Pan inženýr přijíždí na motásku až k večeru. To jdeme na zahrádku, v jednom rohu je ohniště. Tam si rozděláme táborák, nad námi od stromu ke stromu pověsíme šňůru s barevnými lampióny, rozsvítíme — jako benátská noc!“

„Pardon — není pan otec národní socialista?“

„Jděte — jak to víte? Je nějakým tajemníkem, já nevím kde, já si to...“

„Jo — já vím...“

„Já vám dám, vy šibale, vy ho asi znáte! No, a po-

tom si sedneme na lavičky okolo ohně a díváme se do plamene. Je to božské... oheň plápolá a řeka hučí, hvězdičky nad námi se třepotají a les tak sladce a tajemně šumí... Pan inženýr hraje na gramofon trampské písne a když hraje „Marion“, doprovází ho papá na housle. Tahle písnička a potom ta „Když jsem šel z hub“, to jsou jeho zamilované. Papá a mamá jdou brzy do chaty, protože mají revmatismus a bojí se chladna... Pak ten táborák pomalu zhasíná, pan inženýr si sedne ke mně takhle docela blízko a vypravuje různé rozpustilé historky ze studií. Mám vám nějakou vyprávět? To je vám legrační...“

„Slečno, vypravujte radši ještě o tom trampování.“

„Baví vás to? Vidíte...! Tak potom — když ten táborák zhasne, pan inženýr mě vezme takhle za ruku a dívá se mi do očí — takhle... Co je vám?“

„Nic — udělalo se mi trochu nevolno...“

„To nic není... A pak ale vyjde papá a zavolá nás do chaty. Mám vám popisovat, jak to vypadá uvnitř, v chajdě? Nahoře kolem dokola máme samé vycpané veverky, hajný je tatínkovi za desetikorunu střílí. Stůl máme trampský, z neohoblovaných prken. To vám byly hádky, mamá ho tam nechtěla, ale já se nedala. Když jsme trampové, tak nebudeme mít obyčejný stůl jako v Praze. Mamá zrovna minulou neděli roztrhla o třísku ubrus, ale už se s tím smířila... No, a spíme — a ráno si trochu přiležíme, je neděle, že ano. Šofér spí v autu, aby je někdo neukrad — jsme opatrní! Ráno vynáším peřiny na zahradu a pan inženýr mi pomáhá. Oba jsme v pyjama a já se mu musím smát, jak v tom legračně vypadá. Ten je vám komický...! Pak vstanou ostatní a trampujeme. Mamá a papá se jdou slunit na loučku — mamá jen tak v košili a má už vzađu celý krk spálený. Pan inženýr si vezme pumpky, přes košili modré tričko a námořnickou bílou čepičku. Já si obleču tepláky a celé dopoledne chodíme po louce a fotografujeme se. V poledne jedeme na oběd do města, posedíme tak do čtyřech při koncertě, a pak tradá ku Praze. Ta zpáteční cesta utíká tak rychle, am byste neřek, za jakou chvíli jsme doma. Navečefíme se, převlékneme a jdeme do kina nebo do Metra tancovat... Ale vám je horko, či co, že si saháte na hlavu?“

„Ne — to nic není — pokračujte...“

„A co je vám, chudáčku?“

„Já nevím, slečno, ježíšmarjá, já sem blbej, já sem vám tak blbej jako kulečník...“

„A jděte, nemluvte o kulečníku! Je tak hezky, heleďte, hvězdičky svítí — podívejte, no, podívejte se mi do očí! Chudinka, ono je mu špatně, já ho poufokám... pohladím — řekněte, kde vás bolí... vy pořad mlčíte, promluvte aspoň jedno, jediné slovíčko...“

Řekl „Krávo“ a pak osaměl..

Nad hlavou mu voněl bez a nad bezem bylo tmavo-modré nebe, na němž se třepotaly hvězdy. Přimyslel si růžovou chatu, řeku, jak hučí, kamennou laň a táborák v zahrádce... Podíval se nechápavě na cestičku, po které odběhla...

Pak si tak najednou uvědomil, že Kubát je vlastně jediným člověkem v republice, který má vkus.

Trampské kanadky
originál anglicky **Dullbox**
**Kč 178-
až 198-**

Jaroslav Bohata
Smíchov.
Proti Kufčecí.

Též poslou na dobírku, vyplacené
Udějte číslo nohy.

— Mary, těšíš se na vánoce?

— Heleď, ty Bábíšto, už se některá žába těšila na svátky? **Bod'a**

V sobotu 5. prosince v 8 hodin všichni na II. Mikulášskou zábavu osady „Hatthaway“ v sále „Hlaholu“, Praha II., Riegrovo nábř. 18. Tanec — program — dárky.

tramp bábíšta pokračuje . . .

Abych vás dlouho nehonil, tak já vlastně tramp Bábíšta nejsem, ale to nevdá, abych jím moh bejt a vůbec, vy ani nevíte, jak to na takovým trampu vypadá. Tedy vod začátku:

Dyš v sobotu sednu se svou squaw do bránického paciíku, tak je to vlastně počátek krásného románu, kerej začíná už v Jarovským tunelu... To počínaje mnou a konče 35. šerifem znásilníme mou squaw, která však s tím nejní spokojená a proklíná, že je konec tunelu... To nevdá, že v celým vagoně jsme sami dva, t. j. já a má squaw, a předešlá reportáž je tudíž blbým ftipem, ale to nevdá — soudnej čtenář to stráví stejně.

„Luka-Mednířík, vystupovááát!“ — Dyš se vynesem z vlaku, vrnem se všichni, t. j. já a má squaw a těch 35 vymyšlených šerifů na slepého kolovrátkáře, kterýho jeden po druhým znásilníme a eště mu ukradneme každej po šestáku z čepice a naházíme mu do ní kamínky — to vůbec nevdá, že tam žádněj kolovrátkář nejní a e sme jen dva, já a má squaw. Ale to nevdá, soudnej čtenář to stráví stejně.

Po tomto aktu, kerýmu přihlížely četný zástupy diváků, se neseme po skále dolů. Postříváme cestou 1529 počestných turistů, staneme konečně přede dveřmi našeho krásného srubu, vypálivše pět minut trvající salvu z mašínkvěru, schovaného pod skálou. Vstupujeme posválně naladění do chaty, kde nás čeká hodně a moc nových radostí. Je večer, zasedáme k bohaté večeri, která sestává z půlky chleba, třiceti buřtů a patnácti flašek rumu — já k smrti rád vitamíny — to nevdá, že je to blbost, protože máme, t. j. já a má squaw, dohromady na celej čundr 20 — slovy dvacet — Kč. Ale soudnej čtenář to stráví všechno.

Je noc — naše chlipná krev nám nedá spat: tiše vstanem a ubíráme se k vesnici páchat orgie — vracíme se — ukradli jsme 150 slepic a vykleštili sme 60 býků s perversní rozkoši; to nevdá, že slepice sou na noc zamčený a že v celý vesnici má bejka jen pan farář,

a ten eště trpí na kuchařku (ten bejk), anžto ona etnostná pannma povila právě zdravého chlapečka. No, ale soudnej čtenář stráví všechno.

Neděle ráno — provozujeme sport — svéknuvše se do naha, běžíme všichni, t. j. já a má squaw a oněch 35 šerifů Posázavskou stezkou do Pikovic a zpátky, kde na nás už čekají naši příznivci a zastánci jako Jiří Silber, J. V. Veverka, J. A. Komenský a p. s náručí růží pro vítěze.

Odpoledne se nesem šourem domů, příjemně jsouce vosvěžený, a těšíme se na příští neděli.

A já? Já vlastně Bábíšta nejsem, nebo sem — přijde na to, jak to soudnej čtenář stráví...

Chrastítko.

— Jste obžalován, že jste tisknul tuto dámu na veřejném místě.

— Jéjé, pane soudce, dyť máme přece svobodu tisku, ne? **Bód'a.**

— *Hergot, tohle je blbej vtíp!*

— *To nevdá, pošlem ho do „Trampa“.*

— Pane zástupce, ten vagon mejdla, co ste mi dodali, vůbec nemydlí.

— Co pak je to mejdlo na mytí? To je na prodej! **Dandy**

— Kapitáne, ve škuneru je díra, do podpalubí vniká voda!

— Seš vůl, stewarde, už si moh dávno udělat vedle druhou, aby voda zas vytejkala ven. -or.

9. PROSINCE VŠICHNI NA POTLACH DO MODRÉHO SÁLU NA SMÍCHOV!

— Slečno, co se tu roztahujete?

— Ale to já teplem.

Mezi dvacátým a třicátým rokem pět let do přírody místo na vojn mohl hájit zájmy své třídy, stal kým, široce by dýchal, široce my a knihy s sebou. A nikoliv belet etnologii, biologii, kuiturní histor ných oklik ducha byl bych si u anarchistických traktátů četl v I ba i místo Nietzschea a Bucharda mnívá se mít právo řešiti nejvyš skutečnosti, abecedy osvícené an s. k. ne

poslal bych každého člověka na u, střílet by se tu také naučil, aby by se pružným, otužilým, křep slil. — Ale politiku nechat doma rií, estetiku, filosofii, ale Marxe, ii, Sexualwissenschaft. Kolik mar spořil tehdy, kdybych byl místo avicích Marxe místo Strindberga, ... Kolik filosofů a proroků do ší otázky člověka, aniž zná jeho tropologie a etnologie... umann (naše cesta, č. 1, III. roč.)

Blbý by bylo, kdyby se Z e m í n o v á zpila do němoty.

klucí a žáby, ve středu 9. prosince na Smíchově „u čísla“ **VELKÝ POTLACH.** kytary sebou. Vstup samozřejmě volný.

tajemství disciplíny.

— Bábíšto, která rostlina je teplá?
— ???
— No přeci kopřiva. Dyš na n) šáhneš, tak pálí. —or.

kultura v táboráku

Rána pěstí do čela nalhané tramské romantice moří, humanitě a sociálnímu citění lodářských společnosti je Travenova románová reportáž *Loď mrtvých*. — Němec, zklamáný revolucí, žijící někde v mexickém vnitrozemí a posílající své rukopisy jednomu berlínskému nakladatelství, to prý je vše, co je o Travenovi známo. Pokud lze věřit tomu, že *Loď mrtvých* je částečnou autobiografií — prošel jistě drsnou životní školou. má tvrdý a ironický pohled na život i na lidi. *Loď mrtvých* nám ukazuje živé hrobky lidí bez třídy, bezprizorných lodníků, otroků společnosti, lodí a moře; lidí bez vlasti, zotročených a určených splnit pouze jediný vznešený cíl: přinést společnosti pojistku a zbavit ji a spořádané lidstvo nepohodlných svědků (kapitán s důstojníky mezi ně přirozeně nepatří, o ty je při záhadných katastrofách dobře postaráno) ve vlnách mlčících moří. Krásná chlupská kniha.

Franta Tundra.
(*Loď mrtvých*, nakl. Helios, Praha.)

vlastenecký naučný slovník

vlast

lesy, rybníky, řeky, drahokamy, visky, mesta, průvody, tabory, prapory, tábory, kroje, uřady, hradčany, muziky, hospody, pivovary, škodovka, banky, aeroplány, kanony

zapadlí vlastenci

jan vrba, quáo maria vyskocil, brodský, vilém neubauer, hvězda, pražanka, desátník horak

národ

kramar, šedovlasý klotuč, preiss, šnejdarek, polkajti, sokolové, baráčníci, dětějaci, hraničari, ceimci, skauti, kača, plánička, kat, burian, rotmistři

odrodili čechové

dělníci, trampove, nezaměstnani

odstavení vlastenci

stříbrný, gajda, pergler, orezanstu poutnici

nejvlastenečtější umělecká díla

osada mladých snů, fidlovačka, utrpení šedé sestry, svatý vaclav, filosofka mája

národní vlastnosti

holubičí povaha, svoboda, spravedlnost

kra-kra

hovory s chudými duchem

(Podle stejnojmenné rubriky v „A-Zetu“, redigované Fráňou Souložilem, volně přeložil Slki.)

V sobotu v předvečer celostátní sleziny všechny pražské památky, kostely, sv. Václav a Prašná brána byly slavnostně osvětleny. Vidíme tu poctivou snahu pana primátora Baxy vyjít trampům všestranně vstříc a ukázat jim slovanskou Prahu v nejlepším světle, za což vzdáváme srdečný dík a přejeme veselého Mikuláše.

S námi sympatisující A-Zet věnoval slezské dojemnou pozornost a několik povzbuzujících článků, které znovu potvrdily, že bratrský nár.-soc. tisk je jedním ochráncem a zastáncem trampských zájmů. Trampové ocenili poctivou práci bratří, všechny neprodané výtisky A-Zetu byly zkoupeny, rozřezány na čtvrtky a zdarma rozdávány před záchody na Vinohradech, v „Jezerce“ a v „Bezovce“.

Liga pro lidská práva Interpelovala na policejním ředitelství, aby po dobu sleziny zakázalo promítání filmu „Osada Mladých Snů“. Se svojí žádostí přišla pozdě, ježto policejní ředitelství v zájmu veřejného klidu a pořádku zákaz vydalo již před týdnem.

Státní zaměstnanci nedostanou tento rok třinácté služné. Na telefonický dotaz bylo nám ministerstvem financí sděleno, že za třinácté služné bylo státem nakoupeno tělocvičné nářadí pro připravovanou povlnnou tělesnou výchovu mládeže. Z nářadí sluší jmenovat deset tisíc kulometů, sto tisíc plynových masek, dvacet bílých pásků s červeným křížem na rukáv a lahvička jedové tinktury. Zbytek bylo objednáno deset milionů tištěných blanketů na pokuty od 10 do 2000 Kč pro ty, kteří se budou povlnností vyhýbat. Státní zaměstnanci s nevyplacením třináctého služného radostně souhlasí a nabízejí, že jsou ochotni ve prospěch obrany vlasti sloužiti státu jenom za byt a stravu.

V neděli dopoledne pokračoval Československý Červený Kříž ve své oblíbené sběrací akci. Vojáci, Sokolové, skauti a hasiči s trumpetami a píšťalkami projížděli ve prospěch nezaměstnaných v autech Prahou a sbírali balíky, nahromaděné dobrými lidmi v průjezdech domů. Těchto balíků bylo sebráno celkem 43.000, z čehož 36.789 bylo dětských medvídků a panenek s utřepenými hlavami, rozlámaných kočárků, šavlíčků, trumpetek a flintlíček. Zbytek tvořily hrnce, láhve od vína, řídící přístroje, sokolský zpěvník, gramofonová deska s písničkou „Teče voda, teče...“ a zařámovaná fotografie primátora Baxy. Trumpetky, šavlíčky a flintíčky byly ihned naloženy na dětské kočárky a odvezeny skauty k výcviku vlčet. Ostatní věci budou prodány a peněz za ně stržených spolu s vybranou částkou bude použito jako státních cen za nejlepší návrhy na projektovaný palác, ve kterém budou úřady pečující o nezaměstnané.

obrázky

se kamarádi
s důvěrou na
„PRAHU“
při nákupu i
teplicí prádla,
sportov. kabátů,
prac. pláště a
obleků, neb vše
nakoupila v ústře
nejlepší materiál
v ceně.
„PRAHA“
přímou u výrobce
Revoluční 1,
Kotva.

Nyní stojí naše veřejnost před vážnou věcí. Na Čsl. Červený Kříž docházejí už první účty z neděle a je zde otázka, kde vzít peníze na jejich zaplacení. Jsou to účty od majitelů nákladních aut za celonedělní ježdění po Praze, od domovníků za přechovávání a hlídání balíků v průjezdech, od redakcí státotvorných novin za reklamu v denním tisku a konečně od ministerstva Národní Obrany za půjčení vojáků a skautů. V nejbližších dnech se očekává účet od hasičstva a Sokolů. Červený kříž věří, že nezaměstnaní pochopí, co je jejich povinností a sumu, potřebnou na zaplacení svých dluhů, sami mezi sebou vyberou.

Před uzávěrkou listu se dovidáme, že zodpovědné úřady se právě rozhodly, že s nezaměstnanými upřímně cítí a doufají, že nezaměstnaní už nějak přechkají alespoň tu nejhorší krůt a vydrží do té doby, než budou vyřešeny jiné otázky a bude čas uvažovat, je-li zde možnost něco pro ně podniknouti.

9. prosince **velký potlach** v modrém sále na Smíchově 7 hod. večer.

- Heleď, může taky oudolít brečet?
- Co blbneš, ty Bábíšto?
- No, a proč se teda říká slzavý oudolít? —or

Já bych nechtěla být ženou Kádi. Říkali by mně pak Kadečka. Ažin.

Zdarma

nikdo nic nedá, bez výdělků také ne. Mám malou režii, proto mohu dobré zboží levně prodávat.

Kdo koupí jednou, zůstane mým zákazníkem stále.

Lyže Ia Krkonoš.

jasan profil.

Hole bambusové

komplet.

Vázání Hutfeld

Ia, vše za Kč

Objednejte, neb pište o ceník všech potřeb pro tramping.

Odborný trampský závod

F. STRNAD,

PRAHA-KOŠÍŘE, Plzeňská tř. 52.

vašek káňa:

za živobytím . . .

(Vynato z knihy „Somrúci“, vyšlé v nakladatelství Karla Boreckého, Praha X. — Cena Kč 12.—. K dostání též v aumustraci „Trampa“.)

Aby byl tento den na sto procent prožit, zašli jsme odpoledne po páté hodině do františkánského kláštera „na fecht“. Frída hovořil:

„Tam se, člověče, těm fláterníkům nasměješ, voni ti chlapi františkánský choděj zasmolený až hanba a řeknu ti, kdyby ty svý kaftany vyvařili pořádně ve velkém kotli, tak mně věř, že by se všichni bratislavský nezaměstnaný pořádně našrali. Z těch kaftanů by mohla bejt polívka jako volej a jestli se říká, že krocení maso má devět chutí, tak tahle polívka by jich musela mít tisíc! Já se divím, že ty páni, co chtějí zamezit tuhle bídu, na to eště nepřišli! Představ si, čoveče,“ mlaskl hluchně, „takovou polívčičku z františkánského kaftanu — to by bylo něco — ef-ef!“

Na naše zvonění přišel otevřít glausuru mnich v hnědém kaftaně se širokými, ušmudlanými rukávy a s malou čepičkou na hlavě. Špekoun nelhal, neboť ten zamaštěný chlap byl opravdu k smíchu. Zbožně jsme se před ním pokřízovali a pozdravili, vážice při tom každou jednotlivou slabiku:

„Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!“

Špekoun mu pak s obličejem mučedníka přednesl žádost o nějakou potravu. Františkán dělal zprvu, jakoby nerozuměl, oč jde, ale pak řekl, hladě Špekouna po zarostlé tváři:

„Dětičky, nic vám nemůžu dát, nic nemám, ale budu se za vás dneska modlit, abyste dostali práci.“

Myslel jsem, že Špekoun po této odpovědi vypukne při neimenším ve smích anebo zakolísá, avšak on neztratil hlavu a prosil plačtivým hlasem znovu, tak dojemně, že by se byl snad i kámen nad ním ustrnul.

„Ale, milý otče, aspoň něco dybyste — snad vám něco, byť to bylo co bylo, zůstalo od oběda, pro jediného Boha vás prosím, podívejte se: Jsme katolíci, zbožný katolíci a utíkáme se, jsouce v krajní nouzi, k vám, ctihodný otče, ve pomoc. — My bysme mohli jít fechtovat jinam, avšak proč tam nejdeme? Nechceme tam jít proto, že sou to všechno nepřátelé, zavilí nepřátelé naší svatý církve, postavený na skále Petrově. — To radši zemřem hladu — — — vid, můi bratře?“ obrátil se se svou zmučenou tváří ke mně a dovedete si snad představit, jak mi bylo — — —

Stál před mnichem pokorně, se sepiatýma rukama a div nebrečel. Františkánovi se jeho řeč zalíbila a hned sliboval:

„Počkejte tady, dětičky moje, a já se zatím podívám, snad se tam něco najde, vždyť i Kristus, náš Pán, jak víte, si nepřál, aby ovečky jeho hladověly, a sám lich na poušti tisíce nasytil...“ vykládal, tváře se při tom zbožně a pak odšustil ve svém usmoleném kaftaně za glausuru.

Špekoun byl vážný a nabádal mě také, abych to vydržel a zábavu s františkánem nepokazil. Čekali jsme s velikou zvědavostí na toho svatého muže, co asi přinese, a nežli jsme se nadáli, byl tu nazpět s talířem v ruce.

„Tak, dětičky, tady máte, snězte si to a požehnej vám Pánbů. Já za chvíli přijdu pro talíř,“ řekl, zamkl glausuru a zmizel.

Špekoun držel v rukou plný talíř kyselého, zapraženého zelí a díval se střídavě na mne a na talíř, kde byl navršen kopec toho studeného žrádla.

Kanadky, zaručeně nepromokavé, **DULBOX**, koupíte nejlevněji u **iy.**

LIBERSKY
speciální výroba
angl. obuvi,
PRAHA VIII.,
u Štrassburku

Čichl k němu a odplivl.

„No, čoveče — tohle přece žrát nebudeme, kde bysme to vlastně museli bejt, dyť z toho táhne smrad jako z nemocničního hajzlu!“ — —

Obrátil se k výklenku, kde stál krucifix. Poklekl před ním a drže talíř před sebou v natažených rukách jako svátost, se zasněnými očima se modlil:

„Pane bóže, rci, proč mě takhle trestáš? — Fotra sem nezabil, žádnýmu sem neublížil! Rci, ó bóže, proč na mne sesiláš tohle smradlavý zelí skrze ruce toho svatýho muže? Uznej, prosím tebe, ó bóže, že tohle nejní k žrádlu, a neměj mne za hříšníka, amen.“

Ukončiv modlitbu, vytáhl ze šosu kabátu kus starých novin, vyklopil do nich obsah talíře a pak vstrčil františkánský dar do tmavého výklenku pod krucifix. — A už byl nejvyšší čas. Mnich právě otvíral klíčem glausuru — přicházel si pro prázdný talíř.

Sotva se objevil ve dveřích, počal Špekoun olizovat lžiči a já ho napodobil.

„Tak co, že bylo zelí dobrý? — Jó, holečku, my máme v klášteře dobrý zelíčko! — To jste si pošmákli, co?“ ptal se františkán a jeho hrud se dmula nad vykonaným dobrým smutkem. Špekoun mu hned odpovídal s tím nejblaženějším úsměvem:

„Zaplat Pánbů, moc chutný to bylo — Pánbiček vám to musí tisíckrát voplatit, svatej otče — vy ste nás zachránil před vohavnou smrtí, před smrtí hladem...“

Při posledních slovech se hnul po mnichově ruce, chtěje ji políbit. — Byl bych se nejráději viděl někde sto metrů pod zemí.

Františkán zastrčil ruku do rukávu.

„Jen to nech, dětátko, dal jsem vám, co jsem mohl, a mně neděkuj, nýbrž Pánubohu.“

Špekoun se křížoval a děkoval, isa ohnut do praveho úhlu, až ke dveřím — — —

„Pane rotmistře, eště mám dostat řemen!“
„Hovno dostaneš, ucho blbé, nestačí ti, že ti děláme vojnu jako řemen?“
Boďa.

— Tak prej Beneš je už taky nalevo.

— ??

— No jó, vod kufru, von ho nosí v levý ruce!

— Zajímalo by nás, jestli sv. Hubertus
taky nosil hubertus.
Boďa.

Bibý je, když krejčí sedí vedle svý ženy a bēduje
„Hergot, tak nemám do čeho píchnout.“
Boďa.

**Po létě nastává zimní již chlad, JIRAVA oblékne trampa i squaw.
Je to náš člověk a lečino nám prodá. ZIZKOV, Husova 36.**

Trampská • Tisková • Kancelář

Děkujeme tímto za všestranné projevy sympatií, zaslané k celostátnímu sjezdu trampů. Též kamarádský dík za obětavost kamarádů delegátů, kteří se zúčastnili sjezdu. Za STV — redakce.

DĚDINOVO TRAMPSKÉ KVARTETO, které zahájilo svou činnost úspěšným vystoupením na I. celostátní slezině, je k dispozici kamarádům trampům na jejich potlachy. Nabídky a dotazy na adr.: **Hanus Dědina**, Praha III., Nerudova 26.

JHLAVA. Osadami Hawai a Toulaví vici byl ustaven oblastní TOV.

Levné lyžařské zájezdy na hory pořádá každou neděli Tramping-club Děti neklidu i pro nečleny klubu. Jezdí se krytými a vytápěnými autobusy časně ráno, takže odpadá útrata za nocleh a pod. Dozor nad začátečníky vedou zkušené odborníci. Informace a jízdenky každý čtvrtek v restauraci „U zlatého litru“, Praha XII., Balbinova 15.

Trampský národe z Turnova, Prahy, Lomnice, Nymburka, Bělé, Kolína, Poděbrad, Kutné Hory, Plzně a ze všech koutů naší milované ČSR, oznamujeme konání velkých trampských orgií na velkém potlachu v sobotu dne 12. prosince L. P. 1931 u Klofátů v Čejeticích u Ml. Boleslavi. O nocleh, pití a kanadský žerty postaráno. Os. Kongo.

Členové spolku TRAMP dostaví se všichni na důležitou schůzi, která se koná v pátek 4. prosince o 8. hod. večer v restauraci „U Zlatého litru“, Vinohrady, Balbinova 15. Program: Stav časopisu. Je kamarádkou povinností každého člena, se dostavití. Předsednictvo.

Potlášek olomouckých osad.

Bylo to po prvé a dopadlo to krásně. Pršelo, spousta bláta — díky vám, kluci, kteří jste přes všechn ten sajrát přišli v sobotu 24. října na potlach.

Bylo nás 80 kluků a squaw, když Ferry za olomoucký TOV zahájil o půl 9. potlach referátem o budou, která se na trampy šije, a o významu celostátní sleziny, načež přečetl resoluci proti předvojenské výchově, která byla jeduomyslně přijata.

Pak se rozvinul program, tancovalo, zpívalo se, zkrátka potlačilo se až do rána bílého. Druhého dne pak byla schůze oblastního TOV, na niž se učinila řada usnesení k celostátní slezině.

Kluci, díky všem, kteří jste přispěli ke zdařilému průběhu potlachu! Napřesrok ať se nás sejde jednou tolik! Ferry R. B.

Kamarádi z Libně a okolí scházejí se každý pátek v 8 hodiu ve „Slavii“, Královská, u Svobodárny.

Když na tramp, tak:

Kanadky Kč 170.—, 189.—, 205.—. Ia provedení, šité, lyžařská špička, dulbox, Ia à la Nansen, flanelovou košili (Kč 42.—), americ. provedení, jen u nás za tuto cenu, manchestrové golfky. Ia, Kč 95.—, lyžařskou obuv (Kč 147.—, 165.—, 195.—), lyže profil. (Kč 75.—, 85.—, 95.—, 105.—, 125.—).

Ze Sporttělu, Praha X., Karlín, Královská tř. 13.

Telefon 61610.

V naší dílně zhotovujeme: vázání, hole, talife. Opravujeme lyžařskou obuv, vázání, hole, talife. Navštivte nás osobně. Ceník zdarma, franko.

Kamarádi!

Lyže Ia jakosti, provedení **levně**

R. SOCHOR, TURNOV.

Žádejte ceníky!

o bedárkovi

Vyznačuje se malou postavou, vysokým hláskem a rostarnama. Zdržuje se v mžínách Jarovských, je to ptak nestěhovavý a žije se hlavně pivem. Viděl jsem ho také již na ulici, v biografu, a mockrát v hospodě. Bohužel neviděl jsem ho ještě nikdy bez čepice. Ma takovou zamaštěnou, šoférskou cepici, s nehtem dvacet centimetrů dlouhým. Ještě nikdy ji nesundal. Myslím, že mu ji nasadily sudičky, když stály u jeho kolébky, jestli se s ním vůbec nenarodil. Nechci dítasat jeho bohatýrské srdce, ale podezřívám ho, že ta čepice je jeho talismanem. Každý opravdický tramp musí mít nějaký talisman — — —

Má takový upatlaný ruce, s kterými furt musí něco dělat. Furt na něco šaha, furt někoho poplacava, ba i ohrožuje. Takový upatlaný ruce mohou člověka doopravdy ohrozit. Ale nejvíc si pohrává s rukama při řeči. To se mu hejbají jako na provazku.

Ježišmarja, ta řeč! Vždy něco ví, furt samá sranda a všechny přeřve. Kam ten přijde do hospody, tam zbyde hodně, hodně vožralejch. A zároveň jsou tam pěkný bučusy. Da si pivo, da si druhý, voči se mu leskonon, zpívá a křičí. Emanée. Prckuu! Zahraj něco m-tata, m-tata. Vy klucii - - -!

Vyznačuje se taky tím, že neumí sedět. To už jsou kluci tak navykli, že ho automaticky srazejí v jednom kuse na židli. Ale je to marný. Stat při mluvení znamená pro něj to, co pro jiného hejbat jazykem — — —

Ležíš ve vrbičkách (na Jarově), spíš, zadama opíráš se o kamarada, jen tak tak, že necvakaš zubama. Najednou se probudíš ohromným řevem (či zpěvem?) odněkud ze tmy, z dalky, skalami opakovaným.

To Bedarek táhne přímo z rachoty, sam a v noci na Jarov...

Bedarek, hmušnik.

Bakunin.

Na slezinu 10% slevy

Ia kanada čís. 36 až 39 . . . 120.—
masivní dulbox „ 40 „ 41 . . . 145.—

JAN HORNOF, Praha VII., Bubenská tř. č. 6 n.
(Též na dobírku.)

SPORT

k trampskému sportu

Při sjezdové debatě zminil jsem se několika slovy o činnosti Sportovní komise, pokud se týká trampů-boxerů a zápasníků, organizovaných v ČUBA a ČSTA. Poněvadž po sjezde několik kamarádů v rozhovoru projevilo mi svůj souhlas i nesouhlas a poněvadž též jeden funkcionář ČUBA, sám netramp, ale přítel trampského sportu, projevil zájem o celou věc, myslím, že nyní v zimních měsících, kdy sportovní hlídka „Trampa“ zeje prázdnotou, mohl by se poměr trampů k oněm amatérským institucím prodebatovat.

Dnes jsme, pokud se týká volleyballu a footballu, soběstační. U footballu hraje ovšem velkou úlohu otázka úrazového pojištění, neboť při největší opatrnosti a fair hře může se často přihodit úraz. Sportovní komise při Společném trampském výboru měla by na jaro připravit určité úrazové pojištění u některé pojišťovny, čímž by se ještě více pomohlo odlivu členstva z footballové asociace. Rovněž lehká atletika začíná se čile pěstovat v trampských klubech a osadách, ačkoliv nedostatek pomůcek a vhodných hřišť brání jejímu soustavnému pěstování. Ti kamarádi, kteří se ženou za případnými rekordy, samozřejmě zůstanou v lehkooatletických sekcích při velkých sportovních klubech, avšak stovky těch, kteří lehkou atletiku pěstují jen pro své osvězení a zdraví, je možno lehce přitáhnout k samostatnému trampskému sportu.

Něco jiného je to ovšem s boxem a těžkou atletikou. I největší optimista v té věci byl by postaven při vytahování kamarádů ze zmíněných již organizací před takové těžkosti, že jistě by se svojí snahou ztroskotal. Sehnání tělocvičien k pravidelným tréninkům, drahé rekvisity, příšerně drahé žiněnky (až několik tisíc Kč), nedostatek odborných trenérů a j. znemožní prozatím zasahování do této záležitosti. Oblíbené rčení „boj proti panu Paďouroví“ musí jít stranou a vzít věc tak, jak vypadá. Jinak je nutné, aby trampové-boxeři dovedli si v klubech a hlavně v ústředí (ČUBA) vynutit řádný respekt. Prozatím pod vlivem přísných trestů poslouchají a funkcionářům ČUBA mělo by důrazně být řečeno, aby brali zřetel na to, že trampové tvoří velkou většinu výkonných borců, a že proto případné startování na trampských podnicích nesmí být ztotožňováno s vystupováním v lidové areně. Československý svaz těžké atletiky nezakazuje doposud start svých borců na našich podnicích, což mu jistě slouží jen ke cti.

Pokud se týká tenisu, šermířství, hockeye, závodního plavectví a pod., mezi trampy nepřilíš rozšířených odvětví sportu, nepadá celá věc tolik na váhu, aby byla rozbírána.

Různí odborníci z trampských řad (minim tím teoretiky i praktiky: Feldkuráta, Peška, Dvořáka, Jiráka, Oldu Kováře, Běnu, Ježka a jiné) měli by se o této věci rozepsati a případně měli by být požádáni o posudek i čelní funkcionáři ČUBA a ČSTA. Diskuse by časopisu jen prospěla.

Vodra.

Klubový volleyballový turnaj pořádá v neděli 6. XII. o 9. hodině dop. Tramping Club Děti neklidu na svém hřišti v Lukách pod Medníkem. Do družstev stavění směji být pouze členové a členky klubu. Prozatím jsou přihlášena čtyři družstva: Cyklon; S. O. Stará a Nová Nevada; Dakota kombinovaná Novým Ajaxem a Abstinentkou; Aljaška kombinovaná s Clnookem a Condorem. Vítězné družstvo obdrží klubovou vlajku.

Na štedrovečerním plaveckém závodě „Napříč Vltavou“ startují za T. C. Děti neklidu kamarádi Āda a Bubi Oswaldové.

Table-tennis Giganti—New Hawai.
Giganti zvítězili poměrně lehce 6 : 3.
Strnad—Vavříčka 21 : 14, 21 : 19.
Šmíd—J. Jonach 20 : 22, 16 : 21.
Brabec—B. Jonach 21 : 16, 21 : 12.
Baier—Šimon 21 : 13, 21 : 14.
Pešek—Ryšavý 21 : 14, 21 : 8.
Hejduk—Zahradník 21 : 9, 21 : 13.

Trampové v Ml. Boleslavi a okolí,

kupují vše u firmy

Holý - Sport

Železná ul. 48.
Tel. 338

KONFEKCE **U MATĚJŮ** DÁMSKÉ PLÁŠTĚ
ODEVY PRO TRAMPY
MLADÁ BOLESLAV, ŽELEZNÁ ULICE.

mistrovství boxerů trampů

Když se nám podařilo překonat obtíž technického rázu narážíme na malý zájem u kamarádů-boxerů. Počet přihlášek (10) je nepatrný, do některé váhy se vůbec nikdo nehlásí a tak jsme nuceni mistrovství boxerů-trampů, přes veškeré úsilí uskutečnit je ještě letos, odložit na jaro.

Věříme, že do té doby se kamarádi dobře připraví, že se nám podaří řadu kamarádů-boxerů probudit ke lhstojnosti a získati je pro jarní boje, aby průběh a kladný výsledek stal se dalším dokladem o naší sportovní vyspělosti a soběstačnosti.

Kamarádi-boxeři, připravte se dobře na jaro. Ahoj!

Sportovní komise.

Harmoniky

na splátky po Kč 10.—, heligonky Kč 530.—, chromatické, pianové, saxofony, kytary, banjos, housle, mandoliny, gramofony, desky, radio, dodává:

A. VACKOVÁ,

PRAHA II., Skolská 30-III.

Firmě

Jar. Bohata, angl. obuv, Smíchov.

Srdečný pozdrav ze země Laponců do vlasti. Po 7500 km pěšky po severských státech jsou Vaše kanadky po malé opravě dosud v nejlepší pořádku. Jsem s nimi vskutku velmi spokojen.

Lulea, 24. VI. 31. R. J. Gregor.
Originálem může se firma kdykoliv prokázat

sport na večeru trampa a naši stezky

V sobotu 21. t. m. konal se v „Jezerce“ v rámci celostátní sleziny sportovně-zábavný večer, na němž předvedeny byly ukázky sportovní vyspělosti našich kamarádů.

V zápase řecko-římském utkaly se exhibičně dvojice: Kvaček z os. Hattavay (ČAK, Vinohrady) — Meučík z Údolí sporů (Bohemians). Brdek z Údolí sporů (Bohemians) — Červenka z os. Mečko (Bohemians). Hajný z T. C. Děti neklidu (ČAK, Vinohrady) — Valir z os. Lon-Star (ČAK, Vinohrady). Hampel z T. C. Děti neklidu (K. A. Míchle) — Pelikán z Old Wanderers (ČAK, Vinohrady).

Všichni zápasníci předvedli opravdu skvělý sport. Klasický příklad exhibice předvedla druhá a třetí dvojice, v obou případech klubovní kolegové, kteří znají se dokonale z tréninků a mohou proto obecenstvu ukázat to nejlepší. Prvá dvojice šla do exhibice s plným elánem a rovněž tak střední váhy Pelikán — Hampel, kteří chvílemi vyrovnávali si téměř staré dloužky z mistrovství ČSR.

Zápasy soudcoval kamarád Ráž z Děti neklidu.

Boxerská exhibiční utkání konala se pod vlajkou Boxing-kroužku Vršovice za soudcování p. Balcara z ČUBA.

Jako první dvojice nastupují Píďa-Pešek z Údolí křestará z Jericha (BKV) — Kolář z těžé osady (Skep) ve třech kolech. Kolář je nejmladším Piďovým odchovancem a na jeho výkonu bylo vidět, že „pan učitel“ věnoval mu opravdu velkou pozornost. Výkony obou kvitovány častým potleskem.

Jako druhá dvojice nastupují na tři kola Dvořák, mistr ČSR v pérové váze z osady Toronto (BKV) proti Jirákovvi z těžé osady (Skep). Prvé kolo probíhá exhibičně, zatím co v dalších oba borci předvádějí obecenstvu ostrý boj. Utkání jejich bylo nejzdařilejším číslem večera a zaslouže se odměněno velkým potleskem.

Dvořák zůstává v ringu a Jiráka vystřídává Kutina z osady Děti míhy (BKV), representant ČSR z nedávného mezistátního utkání s Maďarskem. Dvořák vystřídává pak na dvě kola Jiráka. Rovněž Kutina, ač menší váha, předvedl proti silnějšímu soupeřům veice dobrý sport.

V poslední dvojici nastupuje Kozák z T. C. Děti neklidu (Star, Praha) proti Habadovi, síničnímu trampovi, rovněž ze Staru. Značná převaha Kozáka proti technicky nepřilíš vyspělému soupeři.

Mezi jednotlivými utkáními zpívalo Dědinovo trampské kvarteto a trampský pěvecký sbor Soug-boys. Lékařský dohled kam. Pešek, Ring ochotně zapůjčen Starem — Praha, žiněnka JPT Vinohrady, začež jim vzdáváme vřelý dik. Rovněž panu Konrádovi, majiteli hudebního závodu Praha II., Na Zbořenci, srdečný dik za zapůjčení gongu.

Četné obecenstvo, jež bylo s podaným sportem jistě spokojeno, zaručuje účast na dalším sportovním večeru, jehož uspořádání jistě se ujme Sportovní komise Trampa. Utkání na něm budou se ovšem muset věsti zcela regulérně, nikoliv exhibičně, a pod vlajkami klubů z ČUBA a ČSTA.

—ra.

Lýže

a všechno co potřebujete na zimu, koupíte levně ve sport. závodě

Vašek Veselý
Smíchov, Fibichova 4.

Brněnské osady Arkansas a Jukon, vědomy toho, že je nutno na trampske unoru účinne pracovat, porokovaly na sve slezince o tom, zda by nebylo nutno ustavit klub, který by programově postupoval v další práci ku prospěchu naší myšlenky. Donoaty se, že klub ustavi. Spatlali stanovy a zadaly je úřadum. Chten ale, aby všichni kluci a holky, zajímající se o zpěv, hudbu či sport, přihlásili se k spolupráci. Hlaste se celé osady do klubu, který povede další práci, prospěšnou společnému bon za svobodný tramping. Navstivte nas vždy ve čtvrtek v 8 hodin večer v klubovní místnosti u Severu v Husovicích na náměstí Komenského. Tam je také možno se přihlásiti.

Luže a výzbroj

jen

Strach - sport - Vinohrady

Bělohorská 90.

(Obch. galerie u Vinohradského nádraží.)

naším osadníkům, chrastidlovi a anče!

Konečně jsi podlehli padourským svoám a vzal jsi na sebe manzejsky chomout, kde tě čeká větší persekuce, než od naší cacke policie.

Byl jsi nám dobrým kamaradem i s tvoji kombušou, a doufám, že jim budeš i nadále. My svoje kamarádství projevíme tím, že zřídíme klubovní mastičkárnu, ve které se budeš léčit důkazy Ančiny lásky. Až ti bude manzejský raj peklem, skoč do h..... a přikrej se dekle. Bude to hránský skutek, od kterého každý utek. Víc ti psati nebudeme, ale raame ti, aby sis koupil Vymazalovu brozuru „Otcem snadno a rychle“. Nač psati dale? Když oči plne slzi máme a z toho velkého žalu propadli jsme aikonou, u Simaru v osáunim baru máme všichni těžkou hlavu a vzpomínáme, kterého z nás zas oplakávat máme. Riskneme ti pracky, ale nepřejem ti ty facky.

S plactivým Ahoj! za U.T.V.:

Tom, Čuřila.

Kamarádi, nepromokavé kanadky pro Vás. Ručím za každý pár.

Orig. „TATRA“ ruská juchta Kč 235.—

Orig. „KUBOVI“ anglický vumbox Kč 105.—

„NANSON“ lyžařská bota. 3krát ručně šitá Kč 225.—

Nabízí: **STAN. HROMADA, Praha II.**, Burianovo divadlo obchodved. J. Hertl ze SOUS

OBUV

pro veškerý sport, jako **kanadky, lyžáky, brustařské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv**
la jakosti **Josef Tomáš, Praha II.,** Vyšehradská
 Vám dodá třída č. 4.
 Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

HLEDÁM TŘI KAMARÁDY. Každý 300 Kč podíl. Zn. „Dobrá věc“.

Prodám, vyměním LOĎ za cokoliv. Značka: „Levně.“

PŘIJMU TRAMPY jako zástupce k prodeji trampských a sportovních potřeb na provisl. Po zpracování ltx. Nabídka na adresu: Sport Jandová-Branyšová, Dejvice, Na Hutích č. 3.

KAMARÁDI! Prodám chatu letos nově postavenou, u Černošic, v osadě. Nab. pod zn. „Ihned“ do „Trampa“.

HLEDÁM KAMARÁDA, který zná Podkarpatskou Rus. Nab. do admin. t. l. pod značkou „Ihned“.

KOUPÍM houseboat. Zn. „Šplčatý“.

HLEDÁM dívku. Znač. „Šplčatý II.“

KYTARU prodám levně. J. Sedláček, Praha XI., Palackého čis. 62.

HLEDÁM DĚVČE pro sobotní nebo nedělní tramp. Značka „Samota“.

HEZKY TRAMP hledá trampky k doplsování a na čundr Evropou. Adr.: Bajl Vladimír, Potok 214, Zlín.

PRODÁM KANOI. Garáž zaplácena do jara. Znač. „400“ do admin. t. l.

PRODÁM CHATU NA SÁZAVĚ v Kamenném Přívoze. Chata zděná s betonovou podezdívkou (s celým zařízením). Velké místo na hřiště u chaty. Voda, zimní sporty. Značka „4000“ do admin. t. l.

KDO PRONAJME na zimu CHATU? Značka: „Co nejdříve.“

KAMARÁDI. DOPORUČUJEME la KANADA DULBOX, masivní; nakoupíte levně u ty. Hornol-obuv, Praha VII., Bubenská 6, u Hlávkova mostu. Elektrická trať 6. 8. 12. 18.

LIDOVÝ AUTOCAR zadává levně autodoprava Janoušek, Smíchov, Palackého 37. Telefon 44-770.

NA TRAMPING TRVALOU

Rozšířili jsme obchod, zavedli nové stroje, zdokonalili výkon a slevili jsme TRVALOU ONDULACI NA Kč 25.—
 Holrnny „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.
 Filiálka: Malá Strana, Nerudova ul.
 Než vejdete, pozor na firmu!

kamarádi, klud, holky a trampové vůbec! překvapení

uchystal jsem vám k zinnímu tahu. Svůj sklad zásobil jsem ohromnou řadou novinek, z nichž upozorňuji zvláště na:

manžestrové golíky Kč 69.—	Miltony od Kč 59.—
anglické golíky Kč 59.—	manžestrové lumberjacky od Kč 120.—
orig. košile v úplně novém provedení Kč 24.—	kanadské miltony a svetry od Kč 69.—
výprodej tupláků, místo 70 Kč Kč 36.—	kanadky zaruč. nepromokavé i lyžařské Kč 150.—

Lyže, kanadské kabátce a vůbec veškerou výzbroj, kterou potřebujete, vám dodám za ceny nejpřístupnější.

Kamarádům v osadách způsobí jistě radost nezávazná prohlídka mého sportovního náradí. Přesvědčte se, že i za málo peněz dostanete dobré zboží!

ŠLÁGR: kompletní lyžařská výzbroj, lyže, vázání, hole, za Kč 98.—

Napište si neprodleně o ceník!

Trampský závod

ŽIŽKOV, Roháčova 7.

LIBEŇ, Primátorská 601.

Takovejhle život by mi moh bejt ukradenej.

LYŽE

hole, sport. potřeby
I pro celé kluby,
osady, dodá kam.

HOLOVSKÝ, sport. závod

Veloslavin č. 88

**Kytary
banja
mandoliny**

jen u fy.

Ant. Konrád, Praha II.

Na Zbořenci 15 (u Karl. nám.)

Lyžařské kanadky „Nansen“ Kč

220.-

Kamarádi!

KUPUJTE OBUV

takovou, která vyhoví vašim požadavkům
Jen z la „Dullbox“ neb „Nanson“ koží, ^{Kč} 170.-
dvojitou jadrnou podešví, isolační vložkou,

všitým sáčkovitým jazykem a jemnou koženou podšívku neb „Waterproof“,
Taková obuv musí býti odborně zpracována o pak Vás uspokojí. Naše
lyžařské boty, lyžařské polokanadky a vysoké sport. kanadky nadchnou
i ty nejnáročnější sportovce a cena jest iistě nižší než by jste se domnívali
Přijďte si bezzávazně tuto obuv vyzkoušeti. Bruslíte-li prohlédněte si též
naše boty na brusle. Uspokojíme Vás!

Dámské Kč

145.-

Pánské Kč

155.-

JAVŮREK

ŠTĚPÁNSKÁ 59, nároží Václavského n.
proti novému Šekovému úřadu.